



correcciones

7. El agua es imprescindible la vida.
8. Navidades Iré a ver a mis padres.
9. Papá dijo que la bicicleta era ml.
10. ser bailarín hay que sacrificarse mucho.
11. ml, podéis iros cuando queráis.
12. Este trasto no sirve nada.
13. Yo no me iría de casa de mis padres nada del mundo.
14. Use lejía PLIM quitar las manchas de su colada.
15. Vino a casa decíme que se divorciaba.
16. Esto te ha pasado no decíme antes la verdad.
17. A. cuando me arreglarán las gafas?
B. dentro de una hora.
18. Este vino lo reservo los amigos.
19. El teléfono fue inventado Bell.
20. Alguien dijo: "No hay amor más grande que dar la vida un amigo".

5. HACIA / HASTA

Ej.: 1. ¿Hasta qué hora está abierto el museo?

2. Los bomberos ya van el lugar del incendio.
3. Joaquín no llegó anoche a casa las 2.
4. Cuando oímos el ruido, todos miramos arriba, pero no vimos nada.
5. El agua no subía arriba porque no había presión.
6. A. ¿A qué hora terminó la fiesta?
B. No sé, las dos o las tres.
7. Eso lo entiendo cualquiera, un niño pequeño.
8. A. ¿A dónde vas de vacaciones?
B. No sé, de momento vamos el Norte y luego ya veremos.
9. No saldrás a la calle que no termines los deberes.
10. Cuando vio a su padre, echó a correr él.

por de con en a

Ej.: 1. ¿Por quién brindamos?

2. ¿ quién se ha enamorado Soledad? Está todo el día en las nubes.
3. ¿ qué te quejas?, tienes un buen trabajo, una casa, un coche.
4. ¿ qué nos vas a invitar el día de tu cumpleaños?
5. ¿ qué año naciste?
6. ¿ qué tienes miedo?



correcciones

7. ¿ quién se casó Luis Angel?
8. ¿ quién preguntaba el cartero?
9. ¿ qué pensabas?
10. ¿ qué trataba la película que visteis ayer?
11. ¿ dónde pasa este tren?
12. ¿ quién se parece tu hijo?
13. ¿ qué huyes?
14. ¿ qué vas a trabajar?
15. ¿ quién te has despedido antes de salir?

7. A este anuncio le hemos borrado las preposiciones. Colóquelas en su sitio. Entre paréntesis aparece el número de veces que se repite cada una.

a(2) al(1) de(10) del(2) en(6) para(2) ante(1)

INTERFLORA CONQUISTA...

..... cualquier momento y cualquier lugar, porque siempre hay un motivo compartir alegría. Detrás Interflora hay un mensaje que no conoce fronteras y acerca las personas. Un mensaje que siempre será bien recibido.

... Y TE INVITA A HAWAI

Con cada envío Interflora podrás participar el sorteo un magnífico viaje Hawai diez días dos personas, que se celebrará notario el 31 enero 1998.

Disfruta encanto las paradisíacas islas, las flores y las exóticas playas Pacífico uno los hoteles más lujosos Hawai. Solicita tu cupón cualquier floristería Interflora hacer el encargo.

SAK 1035 - 14K 215 / 50

Sygn. akt K 214/50 i K.215/50 2/ Prok. Woj. do akt
3/ 18-5

334
Carpus doherty
1948-50-51

Wypis

31 Styczn 1951

S E N T E N C J A W Y R O K U.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 14 grudnia 1950r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie w Wydziale III. Karnym na sesji wyjazdowej w Nowym Targu w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.A. B. Kobylarz

1/ Józef Przybycien

2/ Tadeusz Paleczny

Protokolant: apl. H. Kepiński

w obecności pod Prokuratora Pow. A. Czerwńskiego rozpoznawszy dnia 14 grudnia 1950r. sprawę:

Mariana K a r c z a

urodz. 6.X.1912r. w Sosnowcu s. Franciszka i Antoniny z Miętków, syna górnika, frezera 7 kl. szkoły powszechnej żonatego, 1 dziecko 8 lat, bez majątku, w wojsku służył, kaprała rezerwy, R.K.U. Sosnowiec aresztowanego od 4.X.1947r. do 6.XII.1948r. i od 14.VIII.1950r.

o s k a r ż o n e g o:

o to, że:

I. w r. 1942 w Ratakowic, powiatu nowotarskiego, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego działał na szkodę osób przesładowanych przez władze ze względów wyznaniowych i rasowych, przez to, że wspólnie z innymi nienależnymi policjantami granatowymi, brał udział w ujęciu rodziny żydowskiej, składającej się z Awigdora Belkego, jego żony i dwoj

ga dzieci, których oddano władzom niemieckim przyczyn
wszalki ślad po nich zaginął,

II. że idąc na rękę władzy państwa niemieckiego działał
na szkodę osób z pośród ludności cywilnej przez to, że

1/ w październiku 1942r. w Czarnym Dunaju wspólnie z innymi
policjantami i żandarmem niemieckim w czasie rewizji
zabrał na szkodę Pawła Frytka wyroby z całej świni, 4 skóry
cielące i 5 kg. tytoniu,

2/ w 1943r. w Czarnym Dunaju jako funkcjonariusz policji
granatowej brał udział w ujęciu Janiny Marciniak, Heleny
Stodulskiej, Bronisławy Hatłas i N. Skwarek na bezpraw-
nie narzucone przez okupanta roboty przymusowe do Niemiec
odwołując je następnie na punkty zbórne do Nowego Targu lub
Krakowa,

3/ w tym samym miejscu i czasie wspólnie z targownikiem
Różańskim bezprawnie podczas koczowania bydła skonfis-
kował na szkodę Jana Chlebka świnie, przywłaszczając ją
sobie,

III. w roku 1942 w Czarnym Dunaju, uzyskując warunki
wytworzone przez wojnę kilkakrotnie pod groźbą wywołania
represji ze strony władz niemieckich wyłudził od restau-
ratora Pawła Frytka bezpłatne świadczenia w postaci wód-
ki i artykułów żywnościowych,

to jest o czyny, opisane w ust. I. aktu oskarżenia, a prze-
widziane w art. I ust. 2 dekr. z 31. VIII. 1944r. Dz. U. R. P.
Nr. 69 poz. 377, opisane w pkt. II. aktu oskarżenia, a sta-
nowiące przestępstwo z art. 2, a opisane w pkt. III. aktu
oskarżenia, a stanowiące przestępstwo z art. 3 wyżej cyto-
wanego dekretn

I. u z n a j e Mariana Karcza za winnego czynów zarzucanych mu w ust. II. aktu oskarżenia, które stanowią zarzuty objęte w ust. II pkt. 4 aktu oskarżenia w sprawie K. 214/50 i zarzuty objęte aktem oskarżenia w sprawie K. 215/50, a które stanowią przestępstwo z art. 2 dekretu z dnia 31.VIII.1944r. Dz.U.B.P.Nr. 69, poz. 377/46, uznając, że czyny powyższe mają charakter przestępstwa ciągłego na zasadzie art. 2 i art. 7 tegoż dekretu skazuje go na karę więzienia przez 4/cztery/ lata oraz utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas lat 3 i przepadek całego mienia oskarzonego.

II. u z n a j e Mariana Karcza za winnego czynu zarzucanego mu w ust. III aktu oskarżenia czym dopuścić się przestępstwa z art. 3 cytowanego dekretu i za czyn ten na zasadzie art. 3 i art. 7 tegoż dekretu skazuje go na karę więzienia przez 3/trzy/ lata oraz utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas lat 2 i przepadek całego mienia oskarzonego.

III. uniewinnia oskarzonego z zarzutu objętego ust. I. aktu oskarżenia, a kosztami związanymi z tą częścią oskarżenia obciąża Skarb Państwa.

IV. Na zasadzie art. 31 i 34 K.K. wyierza oskarzonemu łączną karę więzienia przez 4/cztery/ lata oraz łącznie utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na czas lat 3 i łącznie przepadek całego mienia oskarzonego.

V. Na zasadzie art. 58 K.K. zalicza oskarzonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 4.X.1947r. do dnia 6.XII.1948r. i od dnia 14.VIII.1950r. do dnia 14.XII.1950r.

VI. zwalnia oskarzonego od obowiązku uiszczania opłaty sądowej i ponoszenia reszty kosztów postępowania.

U Z A S A D N I E N I E.

Akt oskarżenia zarzuca oskarzonemu, że w 1942r. w Pa-
tułowie, pow. Nowy Targ idąc na rękę władzy państwa nie-
mieckiego działał na szkodę ludności żydowskiej w ten spo-
sób, że wspólnie z innymi nieujętymi policjantami granato-
wymi brał udział w ujęciu rodziny żydowskiej Belków, któ-
rą oddano Niemcom i wszelki ślad po nich zaginął, że idąc
na rękę władzy państwa niemieckiego działał na szkodę osób
z pośród ludności cywilnej przez to, że a/ w październiku
1942r. w Czarnym Dunajcu wraz z policjantami granatowymi
i żandarmem niemieckim w czasie rewizji u Pawła Frytka
zabrał na jego szkodę wyrób z całej świni, 4 skóry cielę-
ce i 5kg. tytoniu, b/że w 1943r. w Czarnym Dunajcu brał
udział w ujęciu Janiny Marciniak, Heleny Stachurskiej,
Bronisławy Hatłas i N. Skwarek na przymusowe roboty do
Niemiec, odwołując je do punktu zbornego w N. Targu lub Kra-
kowa, c/ że w tymże czasie i miejscu wspólnie z targowni-
kiem Rózańskim skonfiskował bezprawnie podczas kolczyko-
wania bydła świnie na szkodę Jana Chlebka i przywłaszczył
sobie ją, oraz że w 1942r. w Czarnym Dunajcu wyłudzał kil-
kakrotnie, pod groźbą wywołania represji ze strony władz
niemieckich, od restauratora Pawła Frytka bezpłatne świad-
czenia w postaci wódki i artykułów żywnościowych.

Na podstawie zeznań świadków Pawła Frytka, Bronisławy
Hatłas, Heleny Stachurskiej, Janiny Marciniak, Floriana
Bryjaka i Jana Chlebka ustalono w przewodzie sądowym, że
oskarzony Marian jest winien zarzucanych mu w ust. II. aktu

oskarżenia przestępstw. W szczególności na podstawie zeznań św. Pawła Frytka stwierdzono, że oskarżony brał udział w rewizji u św. Frytka wraz z policjantami granatowymi i żandarmem niemieckim i że zabrano wtedy od Frytka wyroby z całej świni, tytoni i parę skór cielęcych. Według zeznań tego świadka najgorliwszym był oskarżony Karcz, mimo, że w rewizji brał udział i żandarm niemiecki/który nawet kiwał ręką, aby dać spokój/.

Oskarżony Karcz brał udział również w ujęciu na przymusowe wywiezienie do robót w Niemczech Bronisławy Hatłas, Heleny Stachurskiej, Janiny Marciniak i N. Skwarek, co stwierdzili swymi zeznaniami świadkowie Bronisława Hatłas, Helena Stachurska, Janina Marciniak, które same były ujęte przez oskarżonego oraz św. Floriana Bryjak, któremu oskarżony zabrakł służącą N. Skwarek.

Na podstawie zeznań św. Jana Chlebka ustalono dalej, że oskarżony wspólnie z targownikiem Różańskim w 1943r. w Czarnym Dunajcu podczas kolczykowania bydła skonfiskował świadkowie świnie, którą sobie następnie przywłaszczył.

Czynny oskarżonego opisane powyżej i stwierdzone zeznaniami wymienionych świadków wyczerpują w zupełności znaną zbrodni z art. 2 dekretu z dnia 31.VIII.1944r. Dz. U. R.P. Nr. 69 poz. 377/46. Oskarżony bowiem przez swe postępowanie czy to dokonując rewizji u Frytka, czy biorąc udział w ujęciu dziewcząt przeznaczonych na roboty do Niemiec czy wreszcie konfiskując Janowi Chlebkowi świnie, działał na szkodę ludności polskiej, a szedł na rękę Niemcom, których przecież celem było jak największe zniszczenie ludności polskiej.

Odnosnie zarzutu objętego ust.III. aktu oskarżenia to stwierdzonym i ustalonym zostało na podstawie zeznań św. Pawła Frytka, że oskarżony Karoz kilkakrotnie pod groźbą represji władz niemieckich wymuszał od Frytka wódkę i żywność, grożąc mu słowami, "tylko jedno pociągnięcie z mojej strony, a zginiesz".

Czynem powyższym oskarżony Karoz dopuścił się przestępstwa z art.3 dekretu sierpniowego, wyzyskując bowiem warunki wytworzone przez wojnę i obawą przed prześladowaniami ze strony Niemców, groził w danym wypadku Frytkowi prześladowaniem, a nawet śmiercią, gdy ten nie spełni jego żądania.

Za przypisane oskarżonemu czyny Sąd wymierzył mu karę jaką uznał za odpowiednią stopniu jego winy, mając przy tym na uwadze to, co zeznali świadkowie Jan Wróbel, Jan Figura i Jan Fikus, że oskarżony, jako policjant granatowy, w stosunku do ludności polskiej odnosił się nie najgorzej, a nawet ostrzegał ludzi przed łapankami.

Karę łączną Sąd wymierzył oskarżonemu zgodnie z przepisami art.31 i 34 K.K., a utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych i przepadek całego mienia oskarżonego jest następstwem skazania za przestępstwa z dekretu sierpniowego /art.7 tegoż dekretu/. Sąd zwolnił również oskarżonego, w następstwie orzeczenia o przepadku mienia, od ponoszenia kosztów postępowania i uiszczenia opłaty sądowej.

Zarzut aktu oskarżenia, że oskarżony Karoz wziął udział w ujęciu rodziny żydowskiej Belków, nie został w przewodzie sądowym potwierdzony. Brak jest bowiem dostatecznych dowodów winy oskarżonego w tym względzie. Podej-

zenie na oskarżonego rzucił w śledztwie Józef Stopka, twierdząc, że Karoz dowiedział się, że przetrzymuje Żydów, zarzucił oskarżonemu, że przetrzymuje Żydów i że w obecności komendanta Rozpędzika na posterunku pobliż go, a komendant Rozpędzik groził mu spalaniem domu i wymordowaniem jego i jego rodziny. Stopka zeznał również, że gdy Żydzi-Belkowie zostali aresztowani i konwojowani i wydani następnie Niemcom, wśród aresztujących i konwojujących zauważył oskarżonego Mariana Karozą.

Na ostatniej rozprawie św. Józef Stopka "Kubasek" nie jawił się, a z relacji wynika, że jest nieznany z miejsc pobytu. Słuchani zaś w kwestii ujęcia przez oskarżonego rodziny Belków świadkowie Jan Figura i Jan Fikus zeznali, a w szczególności św. Jan Figura, że Józef Stopka mówił mu, że był zabrany na posterunek za Żydów i że tam oskarżony Karoz w obecności komendanta uderzył go w twarz za to, że nie chciał powiedzieć, gdzie są Żydzi. Świadek ten następnie zeznał, że siedział potem w więzieniu razem z Józefem Stopką i że ten w więzieniu mówił mu, że Karoz oskarżony jest niesłusznie.

Świadek Jan Fikus zeznał, że rozmawiał z Józefem Stopką przed rozprawą sądową o ujciu Żydów na korytarzu sądowym w Sądzie w Nowym Sączu i słyszał jak Stopka mówił do żony Karoz "by się nie obawiała, bo Karoz jest niewinny".

Powyzsze zeznania świadków oraz fakt, że Józef Stopka nie stawia się na rozprawę, że zmienił miejsce swego zamieszkania bez podania adresu mogą jedynie świadczyć, że sprawcą ujęcia rodziny żydowskiej Belków jest nie oskarżony, a prawdopodobnie ów Józef Stopka, który w ten

sposób chciał odwrócić podejrzenie od siebie i oskarzył o to Mariana Karcza i dlatego z przyczyn powyższych Sąd oskarzonego uniewinnił od zarzutu ujęcia rodziny Belków.

Oskarzony Marian Karcz nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że in nie ujął owych 4 dzień-
 ozat, a zrobił to policjant Tenerowicz, że w sprawie Fryt-
 ka został fałszywie oskarzony, że targownika Bózańskiego
 wcale nie znał i świni Chlebkowi Janowi nie skonfiskował.
 Wyjaśnieniom tym jednak Sąd nie dał wiary, bo sprzeczne
 są z zeznaniami świadków. Odnosnie zarzutu ujęcia rodzi-
 ny Belków oskarzony nie przyznał się do tego czynu i wyjaś-
 nił, że gdy został przez Niemców aresztowany w 1944r.,
 Stopka myślał, że zginął, skierował podejrzenie na niego.
 Wyjaśnieniom tym Sąd dał wiary, bo łącznie z faktem za-
 chowania się Józefa Stopki i zeznaniami świadków Jana Fi-
 gury i Jana Fikusa dają podstawę Sądowi do przyjęcia, że
 oskarzony nie brał udziału w ujęciu rodziny Belków.

Przewodniczący: S.S.A. B. Kobylarz

Sędziowie
 Józef Przybycień

Tadeusz Palęczny

Kartę karną wysłano dnia 5 stycznia 1951 r.

